

2. Речмен Д.Дж., Мескон М.Х., Боуви К.Л., Тилл Дж.В. Современный бизнес. Москва: Республика, 1995. - 431 с.

УПРАВЛІННЯ ЛІЗИНГОВИМИ ОПЕРАЦІЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Волинець О.О.

Науковий керівник:

професор **Мазур А.Г.**

Розглядаються основні тенденції управління лізинговими операціям, зокрема вдосконалення організаційно-економічного механізму лізингових операцій в сільськогосподарських підприємствах та обґрунтовуються суми лізингових платежів та інформаційне забезпечення лізингових операцій.

Україна стала на шлях глибоких соціально-економічних перетворень, де провідне місце посідають фінансово-кредитні відносини. Однак високі темпи зростання цін, непорядкованість податкової системи, масова несплата податків і платежів, дефіцит кредитних ресурсів і занадто високі процентні ставки, зменшують надходження коштів до бюджету, а також до суб'єктів господарювання. Внаслідок цього фонди накопичення і споживання мають тенденцію до неухильного скорочення і подальшого знецінення. Інвестиційна і інноваційна діяльність у виробничих сферах через відсутність належних внутрішніх накопичень і довгострокових банківських кредитів зводяться нанівець. Для того, щоб дійсно пожвавити підприємницьку діяльність, забезпечити процеси економічного оновлення і розширеного відтворення, слід впроваджувати нові для економіки нашої країни методи оновлення матеріальної бази і модернізації основних фондів підприємств різних форм власності. Одним із таких методів є лізинг.

Проблема лізингу є новою для України. Необхідність її вирішення впливає з потреби активізації інвестиційної діяльності. Тому у сучасних умовах особливої актуальності набувають дослідження, пов'язані з пошуком нових шляхів розвитку інвестиційного процесу в Україні, одним з яких є лізинг. Перш за все це, стосується досліджень соціально-економічної природи лізингу, розробки схем лізин-

гових проектів з врахуванням вимог діючого законодавства, обґрунтування пропозицій щодо його покращення, визначення ролі банків, страхових компаній та інших операторів ринку в лізинговому бізнесі.

Лізинг зручний для всіх сторін лізингових відносин. Для виробників розширюються можливості збуту продукції, лізингодавцям забезпечується швидке повернення інвестованого капіталу внаслідок застосування підвищених норм амортизації і надання державою податкових та інших пільг. Лізингоодержувач може оперативно оновити капітал, отримавши у користування нове дороге устаткування без його негайної повної оплати, без великих разових виплат тощо [1].

Значущими для селянина подіями сповнений початок нового тисячоліття: на селі відроджено історично справедливі відносини, досягнуто серйозних зрушень у реалізації аграрної реформи, проходить перелом у подоланні психологічного бар'єру та соціальної упереженості селянина щодо приватної власності й ринкових відносин. Але, як сказав Президент України Л.Д. Кучма, проголошення селян приватними власниками, паювання землі та видача сертифікатів і, на решті, ліквідація колгоспів ще не означають, що на зміну їм відразу прийшли нові господарі, економічно міцніші й ефективніші. Для цього потрібно ще дуже багато попрацювати в економічному й організаційному плані – завершити реформування відносин власності на землю, повніше розкрити можливості її оренди, створити цивілізований аграрний ринок тощо. Надзвичайно важливою ланкою в умовах дефіциту бюджетних коштів та інвестиційних ресурсів є й формування ринку лізингових операцій – ефективного й перспективного договірно-правового важелю оздоровлення економіки села.

Як стверджують спеціалісти, ще Аристотель висловлював думку про те, що багатими людей робить не володіння майном на основі права власності, а його (майна) використання, тобто, сформулював основну ідею лізингу: щоб одержати прибуток, не обов'язково мати майно або обладнання у власності, а досить лише заручитися правом його використовувати і видобувати прибуток. Саме поняття “лізинг”, як відомо, відноситься до кінця 70-х років XIX віку, а перше в світі лізингове співтовариство з'явилося на початку 50-х років XX століття. Буквально з перших кроків довгострокова оренда перетворилася в надзвичайно динамічний і ефективний інструмент економічних взаємовідносин. Щорічний рахунок угод йде вже на сотні й сотні мільярдів доларів. Через лізингові операції фінансується кожна восьма приватна інвестиція в світі.

Збагачується світова практика фінансування сільських виробників й досвідом України. Вже перші кроки “Украгролізингу”, який був створений у 1998 році, переконливо підтвердили: інвестиційна функція фінансового лізингу відіграє дедалі важливішу роль у формуванні національної технічної політики, активізації інноваційної діяльності сільгосп підприємств.

В українському селі лізинг започаткований три роки тому. Щоб повніше використати його потенціал у лютому 2003 року Президент України Л.Д. Кучма підписав Указ “Про додаткові заходи щодо дальшого розвитку лізингу в аграрному секторі економіки”. На його виконання Кабінет Міністрів України утворив відкрите акціонерне товариство – Національну акціонерну компанію (НАК) “Украгролізинг” на базі державного лізингового підприємства (ДЛП) “Украгролізинг” [2].

Мета НАК “Украгролізинг” – поглиблення структурної перебудови і фінансового оздоровлення аграрного сектора, забезпечення більш ефективного функціонування сільськогосподарського виробництва в умовах ринкової економіки, розвиток конкурентного середовища на ринку послуг з технічного обслуговування сільськогосподарської техніки, вдосконалення нової форми співробітництва сільських товаровиробників та підприємств, що мають відношення до інженерно-технічного обслуговування аграрного сектора, одне слово, надання реальної підтримки селянинові, щоб зробити його не на словах, а на ділі господарем своєї долі, своєї землі.

З метою підвищення економічної ефективності використання техніки, наданої аграрним підприємствам у фінансовий лізинг необхідно зменшити вартість лізингових угод через механізм оподаткування, удосконалити механізми амортизації, страхування і кредитування, забезпечити гарантії ефективного використання техніки тощо. Доцільно, щоб вартість лізингових платежів не перевищувала 40% вартості машин чи обладнання, яке надається у фінансовий лізинг.

З метою удосконалення організаційно-економічного механізму та розширення лізингових операцій у сільськогосподарському виробництві необхідно створити законодавчі умови для розширення кола суб'єктів лізингу, широко впроваджувати механізм сублізингу, запровадити пільгові умови проведення лізингових операцій для лізингових компаній, удосконалити систему оподаткування, зняти умови щодо визначення розмірів лізингових платежів залежно від до строків амортизації, мінімізувати розміри лізингових платежів.

Технічному переозброєнню сільськогосподарського виробництва буде сприяти розвиток міжнародного лізингу, який реалізовує оптимальну схему укладання угоди міжнародного фінансового лізингу, де лізингоодержувачем виступає українське підприємство, а лізингодавець, банк та страхова компанія є іноземними. Ця схема забезпечує українським підприємствам використовувати обладнання іноземного виробництва тривалий час і розраховуватись за нього поступово.

Література:

1. Андрійчук В.Г. Агролізинг на пореформеному етапі розвитку аграрних підприємств. - Економіка АПК, - 2006, - № 10.
2. Андрійчук В.Г. Фінансовий лізинг у розвитку матеріально-технічної бази аграрних підприємств, - Економіка АПК, - 2005, - № 10.
3. Мазур А.Г. Регіональна економіка: Проблеми відтворення і управління: Монографія. – Вінниця: ВАТ “Віноблдрукарня”, 2000. – 262 с.

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ АПК

Кубич Я.М.

Науковий керівник:
професор **Мазур А.Г.**

Розглядаються основні тенденції розвитку сільськогосподарського виробництва, а також визначаються основні напрями покращення фінансово-економічного стану аграрних підприємств.

Сфера сільськогосподарського виробництва є найбільш пріоритетною у будь – якому суспільстві. Стійке забезпечення населення продовольством - одна з найважливіших умов стабільності держави. В умовах ринкової економіки, як показують економічна теорія і